

РЕШЕНИЕ

№ 1465

гр. Пловдив, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

като разгледа докладваното от Виделина Ст. Куршумова Стойчева Въззивно гражданско дело № 20225300502651 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 от ГПК.

Образувано е по жалба вх.№ 7102/ 24.08.2022 г., уточнена с жалба вх.№ 7750/19.09.2022г. по описа на ЧСИ М. О. с рег.№ 758 с район на действие районът на ПдОС и върната за разглеждане с Определение № 421/16.11.2022 г. постановено по ч.гр.д. № 544 по описа за 2022 г. на ПАС. Жалбата е подадена от длъжника С. М. Т. с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр.*****, срещу действията на ЧСИ М. О., обективирани в разпореждане от 09.08.2022 г. по изп.дело № 20227580400146, с които е отказала да прекрати изпълнителното производство, да намали разносните на вискателя за адвокатско възнаграждение от 200 лева, да отмени/намали размера на направените разноси от 257, 20 лева по ТТРЗЧСИ и с оспорване на таксата от 48 лева за препис от изп.дело във връзка с обжалването, и с които е насочила принудителното изпълнение върху несеквестируемо имущество, изразяващо се в запор на банкова сметка в Уникредит Булбанк, по която длъжника получава пенсията си. Моли се за отмяна на обжалваните действия на съдебния изпълнител. Моли за спиране на изпълнителното производство, включително и на запора върху банковата й сметка.

Прави доказателствени искания за изискването на протокол от ОС от 26.09.2016 г., за изискване на актуални документи за представителната власт на П.В. и за

изискване на актуални банкови сметки на Етажната собственост, бул. „*****“.

Ответникът по жалбата - взискателят Етажна собственост с административен адрес гр. ***** , не взема становище по жалбата.

По реда на чл.436, ал.3 ГПК са постъпили мотиви от ЧСИ М. О., с които оспорва жалбата и моли за оставянето ѝ без уважение.

Пловдивският окръжен съд, след като разгледа становищата и възраженията на страните по делото и след преценка на обжалвания акт и приложените по изпълнителното дело доказателства, намери за установено следното:

По процедурата: Жалбата е подадена от надлежна страна - длъжника срещу действия на съдебния изпълнител, подлежащи на обжалване в хипотезата на чл.435, ал.2, т.2, т.6 и т.7 ГПК, както и е подадена в срока по чл.436, ал.1 ГПК. Направените доказателствени искания в жалбата за изискването на документи следва да се оставят без уважение, тъй като не са необходими за разрешаване на спора по делото, който е изяснен от фактическа страна от завереното копие от изпълнителното дело

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Изпълнителното производство е образувано по молба на Етажна собственост с административен адрес гр. ***** , представлявано от председателя П. В. В., чрез пълномощника адвокат В. З., против длъжника С. М. Т. за събиране на вземане по изпълнителен лист от 08.04.2022 г., издаден по гр.д.№ 12642/2019 г. по описа на ПРС в размер на 560 лева - разноски за първоинстанционното и заповедното производство и 300 лева - разноски за въззивното производство по в.гр.д.№ 2770/2020 г. на ПОС.

В изпълнителното производство ЧСИ е извършил проучване на имущественото състояние на длъжника. За удовлетворяване на вземането е наложен запор върху банковите сметки на С. Т. в „Уникредит Булбанк“АД и запор на пенсията ѝ в ТД на НОИ - *****.

По изп.дело е постъпило писмо от ТД на НОИ - ***** , с което съдебният изпълнител е уведомен, че пенсията на длъжника е в размер на 370 лева, поради което не могат да се правят удръжки от нея, същата се превежда по банкова сметка на длъжника в „Уникредит Булбанк“АД. Последното е потвърдено и в писмо от „Уникредит Булбанк“АД.

По молба вх.№ 4544/09.06.2022 г. на длъжника, администрирана за разглеждане като жалба от съдебния изпълнител е образувано производство по в.гр.д.№ 1652/2022 г. на ПОС, XIV гр.с. С Определение № 1784/19.07.2022 г. по посоченото дело е прекратено производството и делото е върнато на ЧСИ за произнасяне по искания на длъжника в жалбата.

С разпореждане от 09.08.2022 г. съдебният изпълнител е отказал да прекрати изпълнителното дело; да намали/отмени начислените такси по ТТРЗЧСИ по изп.дело;

обективирани в Поканата за доброволно изпълнение; да намали приетите разноски на вискателя за адвокатско възнаграждение; да вдигне наложения заповор върху банковата сметка на длъжника в „Уникредит Булбанк“ АД, което разпореждане се обжалва с жалбата, инициирала настоящото производство.

С оглед на така установеното от фактическа страна и предвид доводите и възраженията на страните, съдът намира следното:

Неоснователно се оспорва отказът на съдебния изпълнител да прекрати изп. производство. Основанията за прекратяване на изпълнителното производство са изчерпателно изброени от законодателя в разпоредбата на [чл. 433, ал. 1, т.1 - 8 от ГПК](#). В настоящия случай длъжникът не твърди и не представя доказателства за осъществяването на която и да е от хипотезите на разпоредбата на [чл. 433, ал. 1 ГПК](#), а иска прекратяване на производството като незаконосъобразно образувано от лице без представителна власт. С оглед на изложеното, по същество длъжникът оспорва представителната власт на П. В. В., който сочи като бивш домоуправител на ЕС на бул „****“, с изтекъл мандат 29.05.2020 г., за образуване и водене на изпълнителното производство, съответно за упълномощаване на процесуалния представител адвокат З.. По изложеното се иска да се прекрати изпълнителното производство като незаконосъобразно.

Оплакванията са неоснователни. Длъжникът не оспорва обстоятелството, че П. В. В. е бил избран за управител на ЕС на бул „****“ от ОС на ЕС на 29.05.2018 г./както се сочи в жалбата/, а се оспорва неговата представителна власт с довода, че мандатът му е изтекъл към момента на образуване на изп. производство. Действително съгласно разпоредбите на [чл. 21, ал. 1 ЗУЕС](#), избор на нов управителен съвет (управител) се провежда не по-късно от датата на изтичането на мандата по [чл. 19, ал. 2 ЗУЕС](#). Следва обаче да се има предвид, че съгласно [чл. 21, ал. 2 ЗУЕС](#) вече избраният управителен съвет (управител) продължава да изпълнява функциите си до избора на нов управителен съвет (управител). С оглед на изложеното, съображенията в жалбата не обосновават извод за ненадлежно представляване на ЕС за образуване на изп. дело, доколкото управителят П. В. е продължил да изпълнява функциите си до избора на нов управител/управителен съвет. Съдът намира, че ЕС е надлежно представлявана в изп. производство от П. В. В., респективно и от упълномощения от него процесуален представител адвокат З. по правилото на [чл. 21, ал. 2 ЗУЕС](#).

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, с които оспорва отказа на съдебния изпълнител за намаляване разноски на вискателя за адвокатско възнаграждение от 200 лева - наведените доводи за пороци в документите към молбата за образуване на изп. дело - липсата на доказателства за реалното заплащане на сумата; липсата на договора за правна защита и представителна власт на упълномощителя.

Както вече се каза, ЕС е надлежно представлявана от П. В. В., в качеството си на

управител на ЕС, за образуване и представителство в изп.производство, поради което е и редовно упълномощаването на адвокат В. З. за осъществяването на сочените процесуални действия. По делото е представена фактура № 166/19.04.2022 г. за изплащането от ЕС на адвокат З. на сумата от 200 лева за образуване на изпълнителното производство с отбелязването на заплащането на сумата в брой, основание на сделката: правна помощ, която е двустранно подписана от представляващия ЕС - П. В. и от адвокат З.. Действително по делото не е представен договор за правна защита, но доколкото фактурата е двустранно подписана и обективира договореностите на страните за възлагане на правна помощ за образуване на изпълнителното производство срещу Т., следва да се приема за доказателство за сключването на договор за правна помощ и договорено възнаграждение от 200 лева, както и за заплащането му в брой, съобразно отбелязването в същия. В случая за доказване на извършеното плащане не е необходимо издаването на фискален бон, тъй като се касае за изплащане на възнаграждение на лице, упражняващо свободна професия, което не е задължено да регистрира извършваните от него продажби в търговски обект чрез ФУ/ИАСУТД - според чл.4, ал.8 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

Следва да се посочи, че адвокатското възнаграждение от 200 лева за образуване на изп.дело е в минимален размер съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 1/ 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което не е налице основание за неговото намаляване.

В жалбата са релевирани и доводи, че адвокат З. е посочил некоректни банкови сметки за погасяването на дълга по делото, въз основа на което се настоява, че така се препятства издължаването на длъжника. Следва да се посочи, че по същество изложените съображения нямат отношение към преценката на оспорените действия на съдебния изпълнител. Необходимо е да се добави, че съгласно чл.455, ал.1 и ал.2 ГПК постъпилите по изп.дело суми се внасят по сметката на съдебния изпълнител, които се изплащат на вискателя въз основа на влязло в сила разпределение от съдебния изпълнител. Според чл.455, ал.3 ГПК когато вискателят и длъжникът не са посочили сметка за превод на постъпилите суми, те остават по сметката на съдебния изпълнител до поискване. Следователно посочването на коректна банкова сметка от вискателя е относимо към превода на сумата от съдебния изпълнител, след извършване на нейното разпределение, поради което длъжникът неоснователно възразява, че е препятстван в изпълнението.

Неоснователни са оплакванията против отказа на ЧСИ да отмени/намали размера на направените разноски от 257, 20 лева по ТТРЗЧСИ и съображенията, че

таксите са прекомерни и несъразмерни с размера на задължението по изп.дело и с процесуалното му поведение и социален статус. Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал.1 и ал. 2 от ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство; изпълнителните действия бъдат изоставени от взыскателя или бъдат отменени от съда; както и направените разноски от взыскателя за изпълнителни способи, които не са приложени. Когато таксите по изпълнението не са внесени от взыскателя, се събират от длъжника.

В случая не се твърди и не се установяват предвидените в нормата на чл.79, ал.1 ГПК изключения от общото правило, че длъжникът носи отговорността за разноските по делото. Съдът намира, че осъществяването от съдебни изпълнител действия и начислените за тях такси по образуване на делото, проучването на имуществото, налагането на запови са били необходими за осъществяването на принудителното изпълнение, поради което и съгласно чл. 79, ал. 2 от ГПК дължимите за тях такси следва да бъдат събрани от длъжника. В този смисъл не се установява несъразмерност при налагането на заповите, като процесуалното поведение и социалният статус на длъжника са без значение, доколкото не се твърди и установява да е погасил задължението си, за събирането на което е образувано изп.дело. Досежно начислените такси в размер на 48 лева следва да се посочи, че същите не представляват разноски по изпълнението, а се дължат от длъжника при обжалване на действията на съдебния изпълнител и образуваните граждански дела.

Неоснователно се оспорва насочването на принудителното изпълнение върху банковата сметка на длъжника с довода, че по същата постъпва пенсията на длъжника като несеквестрируемо имущество. Съгласно разпоредбата на чл. 446, ал. 1 ГПК трудовото възнаграждение и въобще всяко възнаграждение за труд, както и пенсията са частично секвестрируеми, поради което и наложеният върху тях запов обхваща само секвестрируемата част от тези вземания. Секвестрируемата част се определя по различен начин според величината на дохода /след приспадане на дължимите върху него данъци и задължителни осигурителни вноски/ и обстоятелството дали длъжникът е с деца, които той издържа. По делото няма данни длъжникът да има деца, които да издържа.

В случая се оспорва налагането на запов върху банковата сметка на длъжника с довода, че по същата получава пенсията си. Настоящият съдебен състав намира, че от данните по представеното изп.дело не се установява принудителното изпълнение да е насочено върху несеквестрируемо имущество. Видно от приложеното към изпълнителното дело заповно съобщение до „Уникредит Булбанк“ АД, съдебният изпълнител е указал, че удържките по банковата сметка следва да се правят при спазване на разпоредбата на чл.446 ГПК. Последното е в съответствие с възприетото разрешение в т.3 от ТР №2 от 26.05.2015г. по т.д. № 2/2013г., според което наложеният

запор обхваща само секвестрируемата част от процесното вземане. Следователно запорът върху банковата сметка досежно постъпилата в същата пенсия се отнася единствено до секвестрируемата ѝ част, съобразно указаното приложение на чл.446 ГПК в запорното съобщение до третото задължено лице. Последното е зачетено от банката, която е уведомила съдебния изпълнител, че постъпилите по делото суми са от пенсия и дължимите суми не могат да бъдат преведени. Същевременно от данните по изпълнителното дело не се установява да са били правени отчисления от пенсията на длъжника по сметка на ЧСИ, независимо от действието на запора. Следователно не се установява по изп.дело да са преведени суми от пенсията на длъжника в разрез с разпоредбата на чл. 446, ал. 1 от ГПК, съответно и не се установява да са нарушени правата на длъжника.

С оглед на гореизложеното, настоящият състав намира подадената жалба за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По искането за спиране: С оглед неоснователността на жалбата следва да се остави без уважение искането за спирането на изпълнителното производство, включително за спиране на запора върху банковата сметка на длъжника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх.№ 7102/ 24.08.2022 г., уточнена с жалба вх.№ 7750/19.09.2022г.2022г., по описа на ЧСИ М. О. с рег.№ 758 с район на действие районът на ПдОС, подадена от длъжника С. М. Т. с ЕГН:*****, с постоянен адрес: гр.*****, срещу действията на ЧСИ М. О., обективирани в разпореждане от 09.08.2022 г. по изп.дело № 20227580400146, с които е отказала да прекрати изпълнителното производство, да намали разносните на вискателя за адвокатско възнаграждение от 200 лева, да отмени/намали размера на направените разноски от 257, 20 лева по ТТРЗЧСИ и с оспорване на таксата от 48 лева за препис от изп.дело във връзка с обжалването, и с които е насочила принудителното изпълнение върху несеквестрируемо имущество, изразяващо се в запор на банкова сметка в Уникредит Булбанк, по която получава пенсията си, както и доказателствените искания в жалбата.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на длъжника С. М. Т. с ЕГН:***** за спиране на изпълнителното производство по изпълнително дело № 20227580400146 по описа на на ЧСИ М. О. с рег.№ 758 с район на действие районът на ПдОС, както и на запор върху банковата сметка на длъжника.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____